

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Ετησίαν διὰ μὲν τοὺς ἐν ταῦθα κ.
κ. συνδρομητὰς δρ. διατ. 12.
Ἐξαμηνία » 6.
Διὰ δὲ τοὺς ἐν τῇ οὐκ ἐπὶ Ἑλ-
λάδι ἐτησίαν . . . δρ. 14.
Ἐξαμηνία » 7.
Διὰ τοὺς ἐν τῇ Τουρκίᾳ ἐτη-
σίαν φράγ. 15.
Διὰ τοὺς ἐν Εὐρώπῃ » 20.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

« Δεῖ δὲ καὶ τοὺς Νόμους τῆς Πατρίδος καθάπερ τινας θεοὺς δευτέρους συντηρεῖν καὶ ἡ παραβαί-
νει τις αὐτοὺς ἢ νεωχμεῖν ἐπιχειρῇ, σπουδῇ πάσῃ κωλύειν καὶ πάντα τρόπον ἐναντιοῦσθαι ».
(ΙΕΡΟΚΛΗΣ).

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι
τῶν 10 στίχ. δρ. 4.
Διὰ τὰ δικαστικὰ ἔγγραφα τὸν
στίχον Δρ. 20.
Διατρίβαι γίνονται δεκταὶ εὐ-
σχήμως γεγραμμένα καὶ μη-
δαμῶς καθαπτόμεναί τινος
βαναύσως ἢ χλευαστικῶς.
Διὰ πᾶσαν διατρίβην τὸν στί-
χον λεπτ. 40.

Ἐλαυνε καθαῖσμα διὰ τοῦ πτώματος.

Ἐλαυνε, καθαῖσμα, τὸ ἄρμα διὰ τοῦ πτώματος, ἀνέκραξεν ἡ αἵμοχαρὴς ἐκείνη τῆς Ῥώμης τίγρις, σφοδρὸν κατενεγκούσα κατὰ τῶν νώτων τοῦ ἡνίοχου τῆς κτύπημα, ἔλαυνε, καθαῖσμα, ἀνεβόα τὸ τέρας καὶ ἄς διέλθῃ τὸ ἄρμα ἐπὶ τοῦ πτώματος τοῦ πατρὸς μου, ἐγὼ πρὸς τὴν ἐξουσίαν βλέπω, τῶν πτωμάτων δὲ καταφρονῶ. Καὶ πῶς ἠδύνατο νὰ καμφοθῇ ἡ ἀποθηριωθεῖσα καρδιά τῆς Ῥωμαίας Τυλλίας ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ πτώματος τοῦ ἰδίου πατρὸς, ἐντὸς τοῦ ἰδίου αἵματος κολυμβῶντος καὶ ἀσπαίροντος; Πῶς ἠδύνατο νὰ καμφοθῇ ἀφ' οὗτο εἰθισμένη εἰς τὴν δολοφονίαν, ἀφ' οὗ πρῶτον μὲν τὸν ἰδίον σύζυγον ἐπειτα δὲ καὶ τὴν ἑαυτῆς ἀδελφὴν δολοφονήσασα, προέβη ἄνευ τῆς ἐλαχίστης τοῦ συνειδότος τύψεως εἰς ταῦτα τὰ στυγερώτατα τῶν κακουργημάτων, μόνον καὶ μόνον ἵνα συζευχθῇ τὸν ἄνδρα τῆς ἀδελφῆς τῆς, καὶ λάβῃ οὕτω συνεργὸν ἕνα ὁμόφρονον αὐτῇ, ἐν τερατωδέστερον ἑαυτῆς τέρας, τὸν αἰμοβόρον Ταρκύνιον; Αὕτη ἕνα καὶ μόνον ἡσθάνετο πόθον, νὰ βασιλεύσῃ· αὕτη δὲ ἐν καὶ μόνον ἐπῆκετο, ὅτι ὁ πατήρ ὑπάνδρευεν αὐτὴν μετ' ἀνδρὸς χρηστοῦ καὶ ἡμέρου, ἐπομένως ἀνεπιτηδεύου νὰ δουλεύῃ τοῖς φιλοδόξοις αὐτῆς σκοποῖς, καὶ νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὰς ἀνοσίους καὶ θηριώδεις αὐτῆς ἐπιθυμίας. Δὲν ἠδυνήθησαν ὅμως νὰ ἀντιστῶσιν εἰς τὰς αἵμοχαρεῖς ὁρέξεις αὐτῆς οὔτε οἱ θεοὶ οὔτε οἱ ἀγγραφοὶ οὔτε οἱ φυσικοὶ νόμοι. Ἡ πρὸς τὸν σύζυγον ὑποταγὴ καὶ ἀγάπη ἐθεωρεῖτο δι' αὐτὴν χλεύη· ἡ πρὸς τὴν ἀδελφὴν στοργὴ ἐμπαιγμός· τὸ πρὸς τὸν πατέρα φίλτρον μωρία. Αὕτη ἀπαξ ὁμιλήσασα μετὰ τοῦ Ταρκυνίου, καὶ τὰ θηριώδη βουλευματα αὐτῆς εἰς τὴν θηριωδέστεραν ἐκείνου καρδίαν μεταγγίσασα, ἐλησμόνησεν ἐν μιᾷ στιγμῇ τὰ συζυγικά καθήκοντα, καὶ πάντα χαλινὸν αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης ἀποπτύσασα, τοῦτο μόνον εἶχεν ἐν ὄψει, ἡ νὰ βασιλεύσῃ τῶν Ῥωμαίων μετὰ τοῦ Ταρκυνίου εἰς πτώματα μεταβάλλουσα τὰ ἐμποδὼν πάντα, ἡ νὰ μὴ ἐπιζήσῃ ὁρῶσα τὸν ἑαυτῆς πατέρα βασιλεύοντα.

Ἰδοὺ τί ἡ ἱστορία μᾶς διδάσκει, τοῦτέστιν ὅτι ἡ φιλοδοξία δύναται νὰ καταστήσῃ τοσοῦτον παραφύρον τοσοῦτον θηριώδεις τοὺς ἄφρονας, ὥστε οὐ μόνον συζυγοκτόνοι καὶ ἀδελφοκτόνοι νὰ γίνωνται, οὐ μόνον πατροκτόνοι, ἀλλ' εἰς ἐπίμετρον τοῦ θηριώδους τούτου θριάμβου τῶν νὰ διέρχωνται ἐν ἀνηκούστῳ ἀπαθείᾳ διὰ τοῦ πτώματος τοῦ ἰδίου πατρὸς καὶ διὰ τῶν τροχῶν τοῦ ἑαυτῶν ἄρματος νὰ κατασυντρίβωσι τὰ μέλη καὶ νὰ διασχίσωσι τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ.

Ἐλαυνε, ἔλεγεν ἡ Τίγρις τῆς Ῥώμης πρὸς τὸν αἰδεσθέντα τὸν αἱματοφόρτον ἡγεμόνα τοῦ ἡνίοχου, ἔλαυνε καὶ καταφρονεῖ τοῦ πτώματος τοῦ πατρὸς μου, ἐγὼ πρὸς τὴν βασιλείαν τρέχω, ὑπάγω νὰ περιπυχθῶ τὸν Ταρκύνιον, τὸν δολοφόνον τοῦ πατρὸς, τῆς ἀδελφῆς, τοῦ πρώτου συζύγου μου. Ναί, ὅ, πάγω νὰ σφίξω τὴν χεῖρά του, τὴν κρατοῦσαν ἐπὶ τὸ αἵμοσταγὲς ξίφος, τὸ ξίφος τὸ ἀχνίζον, τὸ ξίφος τὸ μέχρι λαβῆς εἰς τὴν καρδίαν τοῦ πατρὸς μου βυθισθέν. Ἐλαυνε, λέγει καὶ τῷ Βούλγαρῃ σὴ-

μερον Ἡ ΑΥΛΙΚΗ ΣΠΕΙΡΑ, ἔλαυνε διὰ τοῦ πτώματος τῆς Πατρίδος, ἡμεῖς πρὸς τὴν μοναρχίαν ὁρῶμεν, περὶ δὲ τῶν πτωμάτων ἀδιάφορον. Ἐλαυνε καὶ καταπάτει καὶ νόμους καὶ Σύνταγμα· ἔλαυνε καὶ δολοφονεῖ ἐλευθερίαν· ἔλαυνε καὶ ἄς πέσῃσι πτώματα καὶ οἱ ἀδελφοὶ καὶ οἱ ἀγχιστεῖς καὶ οἱ φίλοι καὶ ὅ,τι ἐν ἀνθρώποις ἱερὸν καὶ ὅσιον· ἔλαυνε, σοὶ λέγομεν, διότι ἡμεῖς πρὸς ἕνα καὶ μόνον ἀφορῶμεν σκοπὸν, πρὸς μίαν καὶ μόνον ἀφωσιωθῆμεν ἀνόσιον ἐπιθυμίαν, τίνι τρόπῳ θὰ πέσῃ πτώμα ὁ Σύνταγματικὸς Θεσμός, τίνι τρόπῳ θ' ἀνιδρύσωμεν ἐπ' αὐτοῦ τὴν φαυλοκρατίαν. Ἐδολοφόνησας τοὺς ἀδελφούς σου, παρέβης τὴν πρὸς τοὺς φίλους καὶ συμμάχους σου πίστιν, ἐλησμόνησας σεαυτὸν, τὸ παρελθὸν σου, τὴν πατρίδα σου καὶ μεθ' ἡμῶν συνεζεύχθης; ἔλαυνε λοιπὸν ἐπὶ τὰ συντεθειμένα, καὶ τὸ ἄρμα τῆς ἐξουσίας φέρε διὰ τοῦ πτώματος τῆς μητρός σου, γενοῦ μητροκτόνος· δίστι πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν σὲ παρελάβομεν συνεργὸν, πρὸς τοῦτο τὸ τέλος ἐπὶ τοῦ ἄρματος σ' ἀνεβιβάσαμεν τῆς ἐξουσίας. Μὴ διστάζῃς λοιπὸν, διότι ἐὰν σὲ ἴδωμεν διστάζοντα μαστιγοῦμεν τὰ νῶτά σου, σὲ ἀνατρέπομεν, σὲ κατασυντρίβομεν.

Ἰδοὺ, φίλοι ἀναγνώσταί, ἐν τίνι διακυμάνσει διακυμαίνονται τὰ Ἑλληνικὰ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἀφ' ἧς ἀνῆλθεν ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν ὁ γηραιὸς τῆς Ὑδρας υἱός. Δὲν ἐκαθέσθη ἐπὶ τοῦ δίφρου τῆς ἐξουσίας ἵνα διφρηλατῇ κατὰ τὴν ἐνοῦσαν αὐτῷ εὐσυνειδησίαν, κατὰ τὴν ἐνυπάρχουσαν αὐτῷ δύναμιν, κατὰ τὴν ἀπολειφθεῖσαν αὐτῷ κρίσιν καὶ διάκρισιν. Ἐκαθέσθη ἐπὶ τοῦ δίφρου ὡς μισθωτὸς ἡνίοχος, ὡς εὐπειθὴς δούλος τῆς ἐν τῷ ἄρματι ὀργιζούσης αὐλικῆς σπείρας, καὶ ὅχι μόνον δὲν ἐπιτρέπεται αὐτῷ νὰ βαδίσῃ οἷαν οἱ Νόμοι τῆς πατρίδος διαγράφουσιν αὐτῷ τροχίαν, ἀλλὰ ὡς ὑπ' ἄλλης τινὸς Τυλλίας τὰ νῶτα τυπτόμενος, ἐπὶ τῶν ἱερωτάτων τοῖς Ἑλλήσι πατῶν διέρχεται, διὰ τοῦ πτώματος τῆς Πατρίδος ἐλαύνει, καὶ πᾶν εὐγενὲς αἶσθημα ἀποβαλὼν, δουλικῶς ὑπέκει εἰς ἔκνομα προστάγματα, εἰς μητροκτόνους παρακελεύσεις. Ἀλλοτε ἦτο τόσῳ φιλότιμος καὶ τόσῳ ὑπερήφανος, ὥστε κατεπήδα τοῦ ἄρματος, ἰδιώτης μᾶλλον προχρίων νὰ ζῇ, παρὰ τὴν ἀρχὴν κατέχων νὰ δουλεύῃ ταῖς ἐπιθυμίαις καὶ ταῖς ὁρέξεσι τῶν ὀλετήρων τούτων τῆς Πατρίδος. Ἦδὲ ἀτυχῶς, εἴτε ὑπὸ γήρως εἴτε ὑπὸ ἀφρονος φιλοδοξίας ἐλαυνόμενος, τόσῳ ἀφιλότιμος καὶ τόσῳ χαμαίζηλος κατέστη, ὥστε προτιμᾷ μᾶλλον νὰ προσεταιρισθῇ τοῖς πατροκτόνοις, ἢ ν' ἀποθέσῃ τὴν ἐξουσίαν. Ἐξέστη ἀληθῶς τῶν φρενῶν καὶ, συμπαρομαρτοῦσαν τῇ ἑαυτοῦ ἀφροσύνῃ ἔχων τὴν μοχθηρίαν τοῦ ἰδιοτελοῦς γαμβροῦ του, νῦν μὲν ἐπὶ ταῦτα φέρεται νῦν δ' ἐπ' ἐκεῖνα πλανᾶται, ὡς νοῦς ἀκυβέρνητος ἀγόμενος ὅπου ἤθελον ἄγῃ αὐτὸν οἱ φιλόδοξοι σκοποὶ τῶν συνιπουργῶν καὶ οἱ καταχθόνιοι τῶν αὐλικῶν πόθοι. Ἡμαῦρῶσαν τοῦ ἀνθρώπου τὸ παρελθὸν, ἐξήλειψαν ἀπὸ τῆς συνειδήσεως αὐτοῦ πᾶν ἔχνος φιλοπατρίας, καὶ ὠθήσαντες αὐτὸν ἀπαξ εἰς τὸ ἐγκλημα τῆς 30 Νοεμβρίου, δὲν ἀφίστανται αὐτοῦ πρὶν ἰδῶσι τὴν χεῖρά του ὀπλισμένην διὰ τοῦ

δολοφόνου ξίφους, πρὶν πείσωσιν αὐτὸν νὰ διασχίσῃ τὰ σπλάγχνα τῆς Πατρίδος, πρὶν ἰδῶσιν αὐτὸν νὰ ρίψῃ αὐτὴν αἱματοφόρτον εἰς τὰς ὁδοὺς, καὶ πρὶν διέλθῃ διφρηλατῶν μετὰ τούτων ἐπὶ τοῦ πτώματος τῆς. Οἱ ἄστοργοι οὗτοι τῆς Πατρίδος υἱοί, οἱ τόσον ἀπροκαλύπτως ἀποπειρώμενοι νὰ διαζεύξωσι τὸν ἡγεμόνα ἀπὸ τοῦ ἔθνους του, καὶ τὴν ἀμοιβαίαν ἐν αὐτοῖς ἀγάπην εἰς μῖσος ἀσπονδον νὰ μετατρέψωσι προσπαθοῦντες, οὔτε τὸ παρελθὸν ἐν θυμούνται, οὔτε τὸ μέλλον συλλογίζονται. Ἐνα καὶ μόνον ἐκτρέφουσι πόθον, πρὸς ἕνα καὶ μόνον σπεύδουσι τέρμα, εἰς τὴν ἐξόντωσιν τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν καθίδρυσιν τῆς αὐταρχίας.

Δι' αὐτῶν κατωρθώθη ἕως τώρα ὅ,τι κατωρθώθη, ἤτοι ἡ διαφορὰ τῶν συνειδήσεων, ὁ διχασμός τοῦ ἔθνους, ἡ καταπάτησις τῶν νόμων, ἡ καταπόμπευσις τοῦ Συντάγματος, ἡ ἀκυβερνησία τοῦ τόπου, οἱ δισταγμοὶ τοῦ Βασιλέως, ἡ ἀγανάκτησις τοῦ ἔθνους, ἡ ἀδηλία τοῦ μέλλοντος καὶ ἡ παρασκευὴ ἐνδὸς ἀπαισίου διὰ τὴν Πατρίδα καὶ τὴν Βασιλείαν δράματος, ὅπερ εἴθε μὴ ἀξιώθωσι νὰ ἰδῶσιν. Ἡ χεὶρ αὐτῶν καθοπλίζει τὴν ἀτολμον καὶ τρέμουσαν τοῦ Βούλγαρη χεῖρα κατὰ τοῦ ἔθνους του, ἡ χεὶρ αὐτῶν ὠθεῖ αὐτὸν εἰς τὸ ἐγκλημα, ἡ χεὶρ αὐτῶν ἐπιρρώννυσι τὴν γεροντικὴν αὐτοῦ ἀσθένειαν. Τί καθορῶν ἐμμένεις εἰς τὴν ἐξουσίαν, κ. Βούλγαρη; Μήτοι ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν δέν σοι ἐγένετο καὶ δέν σοι γίνεται γνωστὸν ὅσημέραι, ὅτι κατέστης τὸ ἄχθος τοῦ ἐλληνισμοῦ καὶ τὸ ἐξουθένημα τοῦ ἔθνους σου; Τί προορῶν διαλογίζεσαι καὶ ἐπιδιώκεις τὴν κατακράτησιν τῆς ἐξουσίας διὰ μυρίων ἐξευτελισμῶν καὶ δι' αὐτῆς τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς; Μήτοι δὲν ἐπέισθης ἐκ τοῦ παρελθόντος ὅτι ὁ βίᾳ θέλων νὰ ἀρχῇ, ὀλεθρίαν πεπρωμένην παρασκευάζει ἑαυτῷ; Εἰς τίνας πεποιθὼς δυνάμεις τὴν θέλησιν τοῦ ἔθνους νὰ ἐκθιάσῃς ἐπείγεται; Μήτοι εἶσαι ἰσχυρότερος τοῦ Μακαρίτου Ὁθωνος; Ἀφ' οὗ δὲ ἐκεῖνος, ὃ τοσαύτας τὸ ἔθνος ὠφελεῖ χάριτας, ἐξεδιώχθη τῆς Ἑλλάδος, σοῦ πρωταγωνιστοῦντος, μόνον διότι ἐξεβίασε τὰς ἐλευθερίας ἡμῶν, πῶς σὺ, ὁ μηδεμίαν πρὸς ἐκεῖνον σύγκρισιν ἔχων, θὰ δυνήθῃς νὰ παραβιάσῃς αὐτὰς χωρὶς νὰ λάβῃς ἀθλιωτέραν ἐκείνου σύγκρισιν; Ἦσθαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ταύτης ἐκαρπώθης τέρψιν, τίνα ἀνάπαυσιν, ἡ τίνας ἐπορίσω τῇ Πατρίδι σου ὠφελείας, δεκατρεῖς ὅλους μῆνας διοικῶν αὐτήν; Βεβαίως οὐδὲν ἄλλο, ἡ διηνεκὴ ἀνησυχία· οὐδὲν ἄλλο, ἡ πολλὴν ἀδοξίαν· οὐδὲν δὲ ὑπὲρ τῆς Πατρίδος διέπραξας ἄλλο, ἢ διέστρεψας τοὺς νόμους, ἐπολλαπλασίασας τὰ ἐκλογικὰ ἀνομήματα, ἐνίσχυσας τὴν βίαν καὶ τὸ αὐθαίρετον· ἐξηχρείωσας τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν ἐνέπαίξας τὸ Βουλευτήριον· καταπάτησας τὸ Σύνταγμα καὶ ἔδωκας δύναμιν εἰς τὴν αὐλικὴν κακοήθειαν, τὸ θράσος καὶ τὴν αὐθάδειαν αὐτῆς τόσῳ πολὺ ὑποστηρίξας, ὥστε αὕτη καὶ νὰ σὲ ἀπειλεῖ, καὶ νὰ σὲ διατάτῃ, καὶ ἐπὶ τὰ ἀνοσιώτατα τῶν ἐγκλημάτων νὰ σὲ ἐνθαρρύνῃ. Διὰ τοιαύτην ἀδοξίαν καὶ χάριν τηλικαύτης καταπτώσεως διστάζεις νὰ ἀπεκδυθῇς τὴν ἐξουσίαν; Τῇ ἀληθείᾳ μόνον παλίμψαιδες δύναται νὰ ἐμμένωσι μετὰ τοι-

ούτου πείσματος εἰς τὴν τῶν κοινῶν διοίκησιν, πᾶς ἄλλος δὲ, ὅσον ἀφιλότιμος καὶ ἀνὺποτεθῆ, ἤθελε προτιμήσῃ μᾶλλον νὰ ζῇ ἐν τινὶ καλύβῃ γυμνὸς καὶ ἀνέστιος, οὐχὶ ὅμως καὶ νὰ ἐλκῆται ἐκ τῆς ρίνος ὑπὸ αὐλικῶν καὶ αὐλοκολῶνων, ἀνθρώπων εἴτινες ὑπῆρξαν πάντοτε καὶ πανταχοῦ τῆς γῆς οἱ σκαπανεῖς τοῦ Θρόνου ὃν περιστοιχοῦσι, καὶ οἱ δῆμιοι τῶν ἐλευθεριῶν τῆς ἑαυτῶν πατρίδος. Ἀπόθεσον λοιπὸν ὡς τάχος τὰ ἡνία τοιοῦτου βδελυροῦ δόφρου, καὶ μᾶλλον πρόκρινε ὡς ἰδιώτης νὰ διέρχῃσαι περὶ τὰς συνταγματικὰς ὁδοὺς, ἃς διηκολάκωσαν παντὶ φιλελευθέρῳ πολίτῃ τὰ ποτίσαντα τὴν γῆν μας ἡρωϊκὰ αἵματα, παρα νὰ ἦσαι διηρηλάτης τῆς ἐπικαθημένης τοῦ Κυβερνητικοῦ ἄρματος πατροκτόνου Τυλλίας, καὶ ὑπὸ ταύτης μαστιγούμενος τὰ νῶτα ν' ἀναγκάζῃσαι ἄκων νὰ διέλθῃς διὰ τοῦ πτώματος τῆς μητρὸς μας, τῆς ταλαίνης μητρὸς μας Ἑλλάδος!

Γεώργιος Βαλέντης.

Τέκνον τῆς ἡρωϊκῆς τῶν Ψαρῶν νήσου ὑπῆρξεν ὁ Γεώργιος Βαλέντης, καὶ εἰς τῶν θαλασσίων ἐκείνων δελφίνων, τῶν καταπληζάντων διὰ τῶν ἡρωϊκῶν κατορθωμάτων τῶν τὴν Οἰκουμένην ἀλλ' ἢ πατρίς ἔσχε τὴν ἀτυχίαν νὰ θρηνήσῃ μετ' ἡμῶν τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν τὸν θάνατον τοῦτου, ἐκ τῶν προσκαίρων εἰς τὴν αἰωνιότητα ἐκδημήσαντος. Ἡ νέα ἱστορία τῆς Ἑλλάδος βεβῶως ἀνέγραψεν αὐτὸν ἐν ταῖς δέλτοις αὐτῆς ἀπὸ τοῦ 1822, ὅτε ἄλλοτε μὲν ὡς ὑποπλοίαρχος εἰς τὸ ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ γενναίου ναυμάχου καὶ πενθεροῦ του Χατζῆ Μικὲ πλοῖον ἐμάχετο μετὰ τῶν συμπολιτῶν του, ἄλλοτε δὲ ὡς πλοίαρχος τὸ πλοῖον τοῦτο διευθύνων, διεκρίθη διὰ τὴν τόλμην καὶ τὸ ἀτρόμητον πρὸς τοὺς κινδύνους. Μάρτυρες αὐτόπαι διηγούνται ὅτι, ὅτε κατὰ τὸ Φαληρικὸν πεδὶον συνεκροτήθη ἡ πεισματώδης ἐκείνη κατὰ τῶν πολιορκούντων τὴν ἀκρόπολιν Ἑλλήνων μάχη, καθ' ἣν ἔπεσε μὲν ὁ ἥρωας Καραϊσκάκης, τὸ δὲ πολὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ εἰς τὴν ὑπεροπλίαν τοῦ ἐχθροῦ ἐνδίδον κατέφυγε πρὸς τὸν Φάληρον καὶ ὑπὸ τοῦ παραπλέοντος ἑλληνικοῦ στόλου ἀνεσώζετο, ἐβδόμηκοντα περίπου μαχηταί, ἐν οἷς ἱκανοὶ ὀπλαρχηγοί, εἶχον μὲν περαιωθῆ ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ ὄρμῳ τοῦ Φαλήρου νηοδρίου, ἀλλὰ πάντες ἐμελλον νὰ φονεωθῶσιν ὑπὸ τῶν τούρκων, χάλαζαν σφαιρῶν ἀπὸ τῆς ξηρᾶς κατ' αὐτῶν ῥιπτόντων. Τούτους ὁ Γεώργιος Βαλέντης ἀποφασίσας νὰ δι-ασώσῃ, μόνος ἐκ τεσσαράκοντα Ἑλληνικῶν πλοίων πλησί-στις πρὸς τὴν νηοῖδα χωρεῖ καταφρονῶν τοῦ ἐχθρικοῦ πυρός, καὶ πρῶτον μὲν διὰ τῶν τηλεβόλων τοῦ πλοίου διασκοπεῖ τὰ περιουνηγμένα τῶν βαρβάρων πλήθη, εἴτα δὲ ἐπιβιβάζει ἅπαντας ἐν τῷ πλοίῳ καὶ ἐπ' ἀνέργεται εἰς τὴν τάξιν τῆς ναυτικῆς τοῦ μοίρας ὑπὸ πάντων διὰ τὸ τόλμημα ἀνευφη-μούμενος. Ἡ πατρίς ὡς ἀγωνιστὴν ἐτίμησεν αὐτὸν ἐπαξίως διὰ τοῦ ἀριστείου τοῦ ἀγῶνος καὶ διὰ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ὑπο-πλοίαρχου, ὁ δὲ ἀείμνηστος ἡμῶν Βασιλεὺς Ὁθων προσέθη-κεν εἰς τὰ βραβεῖα ταῦτα τῆς ἀνδρίας τοῦ ἥρωος καὶ τὸν σταυρὸν τοῦ Σωτήρος. Ἀλλ' οὐ μικρὸν ἐξέπληξε διὰ τῆς ἀνδρείας τοῦ τοῦ συμπολίτου κατὰ τὴν πολιορκίαν τῶν Ψαρῶν, ὅτε ἀπὸ προμαχῶνος εἰς προμαχῶνα καὶ κατὰ σπιθα-μὴν ἀντὶ αἵματος καὶ πολλῆς τοῦ κατακτητοῦ θυσίας τὸ πά-τριον ἔδαφος αὐτῷ παραχωρῶν ἐπληγώθη ὑπὸ σφαίρας κατὰ τὸν βραχίονα, καὶ οὕτω ἠναγκάσθη ν' ἀποστῇ τοῦ σταδίου τῆς μάχης, ἄκων δὲ, ὡς ἔλεγε, νὰ περισωθῇ τῆς ἐνδόξου ἐ-κείνης θυσίας, ἣν οἱ ἀνδρεῖοι Ψαριανοὶ ἐπὶ τέλους προσήνεγ-χον εἰς τὸν βωμὸν τῆς πατρίδος, ὀλοκαύτωμα τὰ ἴδια σώ-ματα παρασχόντες, καὶ ἀπὸ τῆς ὁποίας, διότι ὑπελείφθη ζῶν κατεμέμετο ἑαυτοῦ, θεωρῶν τοῦτο προσβολὴν καὶ στέργειν οὐ μικρὰς δόξας.

Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς ἑαυτοῦ Πατρίδος θεωρῶν ἐπονειδίστον τὴν ἀρχίαν καὶ τὴν ἀπὸ τῶν δημοσίων σίτισιν, ἐλθὼν ἐνταῦθα ἀπεκατέστη μετὰ τῶν ἄλλων συμπολιτῶν του, καὶ εἰς τὴν ναυτιλίαν ἐπιδοθεὶς ἔζη ἰδιώτης, μόνην ἐ-νασχόλησιν ἔχων τὸ θαλάσσιον ἐμπόριον, ἐκ τοῦ ὁποίου κα-τώρθωσε νὰ σχηματίσῃ περιουσίαν ἑκατὸν περίπου χιλιάδων δραχμῶν. Ἀπαις ὧν, δὲν ἐκυριεύθη, ὡς οἱ πολλοὶ τῶν ἀτέ-κνων ὑπὸ φιλαργυρίας, ἀλλ' ἦτο μὲν λιτὸς κατὰ τὴν διαίταν καὶ οἰκονόμος ἐν πᾶσιν, ἦτο δ' ὅμως ἐλευθέρως κατὰ τὰς φι-λανθρωπίας, καὶ οὐδέποτε εἶδον νὰ εἰσελθῶσιν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ὀρφανόν, χεῖρα ἢ ἐνδεῆ, καὶ νὰ μὴ ἐξέλθῃσι τῆς θύ-ρας αὐτοῦ ἰλαρὸν ἔχοντες τὸ πρόσωπον. Ἠκούσαμεν διδα-σκάλου τινὸς διηγούμενου περὶ αὐτοῦ, ὅτι πολλάκις τῷ ἔλε-γε, ἐὰν κατ' ἐν πτωχὸν παιδίον στερεῖται βιβλίου ἢ ἱπο-δημάτων ἢ ἐιδυμάτων πέμπε τοῦτο πρὸς ἐμὲ κρυφίως, διὰ νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὴν ἀνάγκην του. Ὁσάκις δὲ ὁ δι-δάσκαλος ἐξετελεῖ τὴν ἐντολήν του, πάντοτε προθύμως ἐ-βοῦθει τὸν παῖδα, ἐπιτάσσων αὐτῷ νὰ μὴ δημοσιεύῃ τοῦτο. Πρὸ δύο ἐτῶν, ἀκούσας ὅτι οἱ κληρονόμοι τινὸς ἐνίγαγον εἰς τὸ δικαστήριον πτωχὸν ὀφειλέτην τοῦ πατρὸς των, ὅστις μὴ ἔχων ν' ἀποστῇ τὸ χρέος του ἠγανάκτει κατ' αὐτῶν καὶ τοῦ ἀποθανόντος, ὡς ἐπαγγέλλοντο εἰς τὸν οἶκόν του κατεκλεί-σθαι εἰς τὸ δωμάτιόν του καὶ ἀνοίξας τὸ κιβώτιον, ἐν ᾧ ἦταν

θετειμένα διάφορα ἰδιωτικὰ ὀμύλογα πολλῶν ὀφειλετῶν του, ἐξήγαγε πάντα ὅσα ἐθεώρει δυσεξάρτητα παρὰ τούτων διὰ τὴν πενίαν των καὶ τὰ κατέκαυσεν. Ταῦτα δὲ ἀ-νακοινώσας πρὸς φίλον του ἔλεγεν, ὅτι ἔκαυσεν αὐτὰ, ἵνα μὴ βλασφημῆται τὸ ὄνομά του, ἀν ποτε οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ μετὰ τὸν θάνατόν του ἤθελον ἐκδιδῶν τοὺς ὀφειλέτας του νὰ πληρώσωσι τὰ χρέη των. Δύο δὲ ἡμέρας πρὸ τοῦ θανά-του αὐτοῦ ζητήσας παρὰ τῆς συζύγου παρέδωκε τῷ πυρὶ καὶ τὰ ὑπολειπόμενα γραμμάτια εἰπὼν, ἀπῶς θὰ μοι συγ-χωρήσῃ ὁ Θεὸς θάνατον ἐγὼ δὲν ἐξαιλέω τὰ χρέη των ὀ-φειλετῶν μου; ὁ Ἠγάπα νὰ κάμῃ περιπάτου; συνεχῶς πρὸς τὸ ναυπηγεῖν τῆς πόλεως μας καὶ ἐτέρπετο θεώμενος τὰ πελώρια σκάφη, τὰ ἐσχάτως ἐν αὐτῷ ναυπηγούμενα. Ἐνίοτε δὲ τὴν πρὸς τὴν ὁδὸν φύλακος ἀγούσαν βαδίζων, κρύφα προ-σῆρχετο ἔξωθεν τῆς θύρας τοῦ πτωχοκομείου, ἐνθα ἦν προ-σπρηγμένον τὸ τῶν συνδρομῶν κιβώτιον, καὶ ἐξρίπτεν ἐν αὐ-τῷ βοήθημά τι, ἀπεκάλει δὲ τὸ καθίδρυμα τοῦτο φιλανθρω-πότατον πάντων τῶν ἐν Ἑρμούπολει ἰδρυμάτων. Πρὸ τεσ-σάρων ἐτῶν, ἀπελθὼν μετὰ τῆς συζύγου του εἰς προσκύνησιν τῶν ἁγίων τόπων, τόσον κατεβέβηκεν ἐκ τῆς θέας τῶν μερῶν ἐκείνων, ὥστε ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν ἢ ν' ἀπέθανε νὰ ἀπέ-θνησκεν εὐθὺς τότε διὰ νὰ ταρῇ ἐκεῖ. Τοιαύτην δὲ εὐσέβειαν ἐνέπνευσεν αὐτῷ ὁ Πανάγιος τάφος, ὥστε ἔκτοτε δὲν ἔπαυσε διαπέμπων διάφορα τρόφιμα, οἶον ὀρύζια καὶ ἄλλα εἶδη εἰς τὰς Ἰ. μονάς. Ἀναγνώσας εἰς τὰς ἐφημερίδας, ὅτι ἡ καθαί-ρεσις τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Κυρίλλου ἔφερεν εἰς με-γίστην οἰκονομικὴν δυσχέρειαν τὸν πατριαρχικὸν τῶν Ἱερο-σολύμων θρόνον, καὶ ὅτι πολλὰί πρόσοδοι, ἐκ Ῥωσσίας πρό-τερον πεμπόμεναι, ἀπεκόπησαν διὰ τοῦτο, ἔσπευσεν ἀμέσως νὰ ἀποστείλῃ 400 εἰκοσάφραγκα εἰς τὴν ἁγίαν γῆν, λυπού-μενος διότι δὲν ἠδύνατο νὰ ἀποστείλῃ πλείονα. Στοχαζό-μενος δὲ ὅτι ἐν Ἑρμούπολει ζῶν καὶ ἐν αὐτῇ τὰ χρήματα ταῦτα κερδίσας, δὲν ἔπρεπε νὰ καταλύσῃ τὸν βίον χωρὶς νὰ καταλίπῃ καὶ μέρος τῆς περιουσίας αὐτοῦ ὑπὲρ φιλανθρω-πιῶν, ἐφρόντισε νὰ διαθέσῃ ὑπὲρ τοῦ πτωχοκομείου τῆς πό-λεως μας εἰκοσι πέντε χιλιάδας δραχμῶν. Μετὰ τοῦτο δὲ μαθὼν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν κυριῶν, τῶν προσελθουσῶν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἵνα αἰτήσωνται συνδρομὴν τινὰ ὑπὲρ τῆς Σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδίων, ὅτι ἡ σχολὴ αὕτη εὐδοῦται καὶ ἡμερῶναι τὰ ὄργανα καὶ ἀπληπισμένα παιδιὰ, εἰς ταῦτας μὲν ἔδωκε δύο εἰκοσάφραγκα, καλέσας δὲ τὸν συμβολαιο-γράφον τὴν ἐπιούσαν προσέθηκεν ἐν τῇ διαθήκῃ του καὶ πεν-τακισχιλίας ἔτι δραχμὰς ὑπὲρ τοῦ ἰδρύματος τοῦτου. Τοι-ούτος ὑπῆρξε κατὰ τὸν βίον ὁ Γ. Βαλέντης, ἦτο ἀνὴρ ἐν ἀνδράσι, μαχητὴς ἐν μαχηταῖς, ἥρωας ἐν ναυμάχοις, χρη-στός ἐν χρηστοῖς, εὐσεβὴς ἐν τῇ ἀνυποκρίτως τὸν Θεὸν σε-βόμενος, φιλάνθρωπος ὑπὲρ πάντας τοὺς ἄλλους ἐν Ἑρ-μούπολει θανόντας, φίλος τῶν πτωχῶν, προστάτης τῶν ἀ-πόρων, ἐνὶ λόγῳ πρότυπον γενναίου τῆς Πατρίδος μαχητοῦ, πρότυπον χρηστοῦ καὶ τιμίου πολίτου, εὐσεβοῦς, χριστιανοῦ καὶ γενναίου φρονος τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος κηδεμόνος. Διὰ δὲ τοῦτο καὶ ἡ πόλις ἅπασα, εὐγνωμοσύνην ἐγκάρδιον αἰσθανομένη διὰ τὰ εὐγενῆ καὶ φιλάνθρωπα ταῦτα τοῦ ἀν-δρός αἰσθήματα, ἔσπευσε νὰ συνοδεύσῃ τὸν νεκρὸν αὐτοῦ μέ-χρι τοῦ τάφου, ὅτε ἐνθεν μὲν ἄπας ὁ κληρὸς τὰ νόμιμα καὶ θεοσκευτικά μετὰ πολλῆς κατανύξεως ἐτέλει αὐτῷ, εἶθεν δὲ ἡ ἐν τῇ πόλει φρουρὰ τὰς προσηκούσας εἰς τὸν νεκρὸν αὐ-τοῦ ἀπένευμε τιμὰς, δύο δὲ ῥήτορες, ὁ Ἑλληνοδιδάσκαλος κ. Μαντόπουλος καὶ ὁ δικηγόρος κ. Τιμολέων Ἀμπελάς (μέλος τῆς κοσμητείας τῶν ἀπόρων παιδίων) τοὺς προσήκοντας τῷ νεκρῷ αὐτοῦ ἐξεφώνησαν λόγους. Ὡς ἐμάθομεν δὲ ψηφίσματα ἐξεδοθέντα ἤδη καὶ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐνταῦθα παρὰ τε τοῦ Συλλόγου Παρνασσοῦ καὶ τοῦ ἀδελφάτου τοῦ Πτωχοκο-μείου, δι' ὧν τιμὰ ἀκήρατοι καὶ δόξα ἀγῆτως παρασκευά-ζονται τῷ μεγαθύμῳ τῶν φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων τῆς πό-λεως μας εὐεργέτῃ. Ἡ ἐπιτροπὴ μάλιστα τοῦ πτωχοκομείου, καθ' ἃ ἠκούσαμεν, ἐψηφίσκετο ἤδη νὰ ἀναρτήσῃ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ πτωχοκομείου, καὶ νὰ μνημονεύῃ ἐτησίως τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐν τῇ ἐνιαυσίῳ τοῦ καθιδρύμα-τος ἐορτῇ, αὐτὰ δὲ ταῦτα ἐψηφίσκετο καὶ ἡ κοσμητεία τῆς Σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδίων.

Περαιόντες ὡς τὴν περὶ τοῦ Γ. Βαλέντη νεκρολογίαν καὶ παραδίδοντες τὴν μνήμην τοῦ μακαρίου, τέλους αὐτοῦ διὰ τῆς δημοσιότητος εἰς τὴν ἱστορίαν, ἥτις θελεῖ πάντως μετὰ τὰ ἡρωϊκὰ αὐτοῦ κατορθώματα ἀναγράψῃ καὶ ταύτας τὰς κατὰ τὸν ἰδιωτικὸν αὐτοῦ βίον ἀγαθοπραξίας, ἐπιφωνοῦμεν αὐτῷ αὖθις μετὰ πάσης τῆς πόλεως, εἰη σου τὸ μνημόσο-ρον αἰώνιον γενναῖε τῆς Πατρίδος πρόμαχε! Εἰη σου ἡ δόξα ἀγῆτως φιλόφρονε τῶν πτωχῶν προστάτα! Κύ-ριος ἀναπαύσαι τὴν μακαρίαν ψυχὴν σου ἐν τοῖς χοροῖς τῶν ἁγίων!

Μετὰ τὰ ἐκτεθέντα περὶ τοῦ βίου, τῶν ἐθνικῶν ἀρετῶν καὶ τῶν ἰδιωτικῶν εὐεργετημάτων τοῦ αἰοδίου Συμπολίτου ἡμῶν Γεωργίου Βαλέντη, παρατιθέμεθα ἐνταῦθα ἀμφότερα τὰ ψηφίσματα τὰ ἐκδοθέντα ὑπὸ τε τοῦ διοικητικοῦ Συμ-βουλίου τῆς φιλοπτώχου ἐταιρίας Ἑρμούπολεως καὶ ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς κοσμητείας τῆς σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδίων. Φρο-νοῦμεν δὲ ὅτι ἡ φιλόπτωχος ἐταιρία φιλοτιμοτέραν ὑπὲρ τῆς μνήμης τοῦ ἀνδρός ἤθελεν ἐπιψηφίσῃ ἠθικὴν ἀμοιβήν, ἀν ἀντὶ εἰκόνας ἐψηφίζετο μὲν κατασκευῇ μαρμαρίνης δι' αὐτὸν προ-τομῆς, ἐν τῇ αἰθούσῃ ἢ τῇ εἰσοδῷ τοῦ καθιδρύματος τιθεμένης.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Συνελθόν, τῇ προσκλήσει τοῦ προέδρου αὐτοῦ, εἰς ἐκ-τακτοὺς συνεδριάσεις καὶ πληροφορηθέν τὸν θάνατον τοῦ συμπολίτου ἡμῶν ΓΕΩΡΓΙΟΥ Σ. ΒΑΛΕΝΤΗ ἀγω-ριστοῦ τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας τῆς Πατρίδος ἀγῶνος, καὶ ὑποπλοίαρχου τοῦ Β. Ναυτικοῦ, ἐκ Ψαρῶν καταγομένου, ὅστις διὰ τῆς διαθήκης αὐτοῦ διαθέτο ὑπὲρ τῆς Φιλοπτώ-χου Ἑταιρίας Ἑρμούπολεως Δραχ. 25,000 κατατεθειμέ-νας ὅσας εἰς τὸ ἐνταῦθα πρακτοεῖον τῆς Ἑθνικῆς Γρα-μμῆς τῆς Ἑλλάδος.

Λαμβάνον ἐπ' ὅλην τὴν καταστατικὴν τῆς Ἑταιρίας ὁμοφώνως ψηφίζει.

1) Ἀναγορεύει τὸν αἰοδίου ΓΕΩΡΓΙΟΝ Σ. ΒΑ-ΛΕΝΤΗΝ, ἐκ Ψαρῶν, πλοίαρχον ΜΕΓΑΝ ΤΗΣ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΩΣ ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ καὶ διατάσσει νὰ ἀναγραφῇ ἐν βρομῇ αὐτοῦ ἐν τῇ στήλῃ τῶν εὐεργετῶν τῆς Ἑταιρίας ταύτης.

2) Διατάσσει ἵνα ἡ εἰκόνα αὐτοῦ ἀναρτηθῇ ἐν τῇ με-γάλῃ αἰθούσῃ τοῦ καταστήματος τῆς Ἑταιρίας.

3) Ἀποφασίζει ὥστε κατὰ πᾶσαν τρίτην Κυριακὴν τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἡτοι τὴν τῆς Σταυροπρο-σκυήσεως, τελεῖται δαπάνη τῆς Ἑταιρίας μνημόσυνον εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἑταιρίας ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μακαρίου Γεωργ. Σ. Βαλέντη.

4) Παρακαλεῖ τὸν Κ. Πρόεδρον τῆς Ἑταιρίας ταύ-της ἵνα ἀποπροσώπως ἐκφράσῃ τὰ συλλυπητήρια τοῦ Συμβουλίου εἰς τὴν γῆρα τοῦ μακαρίου ἐπὶ τῷ θανά-τῳ τοῦ πολυτίμου αὐτοῦ συζύγου.

5) Διατάσσει ἵνα τὴν κηδείαν αὐτοῦ, γενησομένην κατὰ τὴν 4ην Μ. Μ. ὥραν τῆς σήμερον, παρακληθῇ-σῃ μετὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ οἱ τρόφιμα καὶ πάντες οἱ ὑπάλληλοι τῆς Φιλοπτώχου Ἑταιρίας καὶ

6) Ἐντέλλεται τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ψηφί-σματος δι' ὅλων τῶν ἐν τῇ πόλει ἐκδομένων ἐφημερί-δων καὶ διὰ δύο ἐφημερίδων τῆς πρωτευούσης.

Ἐγένετο ἐν Ἑρμούπολει Σύρον τὴν 16 Μαρτίου 1875 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὑπεγράφη.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Ν. Κ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος
ΕΜΜ. ΖΕΡΒΟΥΔΑΚΗΣ
ΓΕΩΡΓ. Δ. ΠΟΣΕΙΔΩΝ
ΑΘΜ. ΑΝΑΡΟΚΙΩΣ
ΙΩΑΝ. ΚΕΛΜΠΕΡΗΣ
ΕΠΑΜ. ΚΟΡΩΝΙΟΣ.
ΜΙΚΕΣ ΑΠΑΛΥΡΑΣ.
ΕΜΜ. ΜΑΡΙΔΑΚΗΣ.

Η ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΝ ΣΥΡΩ ΣΧΟΛΗΣ ΤΩΝ ΑΠΟΡΩΝ ΠΑΙΔΩΝ.

Συνελθούσα ἐκτάκτως ἐν τῇ καταστάσει τῆς Σχολῆς.

Πληροφορηθεῖσα ὅτι ὁ ἀείμνηστος Γεώργιος Βαλέντης, ἐκ Ψαρῶν, ἀποθανὼν ἐκκληροδόνησε τῇ Σχολῇ τῶν ἀπό-ρων παιδῶν Δραχ. Βασιλ. διατιμήσεως πεντακισχιλίας (ἀρ. 5,000).

Ἀποδεχομένη εὐγνωμότως τὴν μεγάλην ταύτην δω-ρεάν.

Ψηφίζει

Ἀναγράφει τὸν ἀείμνηστον ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΒΑΛΕΝ-ΤΗΝ μέγα ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ τῆς ἐν Συρῇ Σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδῶν.

Ἀναρτᾷ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Σχολῆς. Παραγγέλλει ἵνα σὺμπαντες οἱ μαθηταὶ παρακαλῶ-θῇσιν τὴν κηδείαν τοῦ μεγάλου εὐεργέτου ἀνατίθων δὲ τῷ Κοσμητορὶ κ. Τιμολέοντι Ἀμπελά τὴν ἐκδόνησιν τοῦ πρέπουτος ἐπικηδείου λόγου.

Παραγγέλλει ἵνα μνημονεύηται τακτικῶς τὸ ὄνομα τοῦ μεγάλου εὐεργέτου ἐν τῇ προσευχῇ τῶν ἀπόρων μα-θητῶν.

Παρακαλεῖ τὰς ἐνταῦθα καὶ ἐν Ἀθήναις ἐφημερίδας ὥπως δημοσιεύσωσι τὸ παρόν.

Ἐγένετο σήμερον 16 Μαρτίου 1875 ἐν Ἑρμούπολει

Ἡ Κοσμητεία

(Τ. Σ.) ΠΑΥΛΟΣ ΤΣΟΛΑΣ, Ἐφορος
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΑΛΤΑΜΠΑΣΗΣ.
Θ. ΚΑΛΟΥΤΑΣ.
Ν. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ.
ΤΙΜΟΛΕΩΝ Δ. ΑΜΠΕΛΑΣ, Γραμματεὺς

Στερεότυπον.

Παρ' ἡμῖν εὐρίσκονται μετοχαὶ τῆς ἐνταῦθα ἰδρυμένης εὐεργετικῆς τραπέζης ἡ «Πανδώρα» πωλούμεναι μὲ ἐκπτώσιν 40 ταὶς 0/0. Οἱ βουλούμενοι προσελθέτωσαν εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

ΔΙΑΦΟΡΑ

—

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος λήξαντος τοῦ Δ'. ἔτους τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν εἰς τὸ Ε'. ἤδη εἰσῆλθομεν. Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος φρονούντες ὅτι ἐξεπληρώσαμεν τὸ ἐφ' ἡμῖν τὸ δημοσιογραφικὸν ἡμῶν καθήκον, σπεύδμεν ν' ἀναγγείλωμεν τῆς φίλοις συνδρομηταῖς ὅτι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἀκολουθοῦντες θέλομεν προσπαθῆσαι νὰ καταστήσωμεν τὴν ἡμετέραν ἐφημερίδα ἀνάγνωσμα ὡς οἷόν τε εὐάρεστον αὐταῖς. Εὐχαριστοῦντες δὲ ἀπὸ καρδίας τοὺς κ. συνδρομητὰς τοὺς προθύμως καταβαλόντας τὴν ἐαυτῶν συνδρομήν, πρὶς δὲ καὶ τοὺς κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐγγραφέντας ὡς τοιοῦτους, διὰ τὴν ὑποστήριξιν ἣν παρέχονται εἰς τὸ φύλλον ἡμῶν, παρακαλοῦμεν τοὺς ὀλίγους ἐτι ὑπολειπομένους καὶ μὴ πληρώσαντας τὴν συνδρομήν των νὰ φιλοτιμηθῶσιν εἰς τοῦτο, βέβαιον ὅτι ἡ προθυμία των αὕτη καθιστᾷ ἡμᾶς προθυμότερους εἰς τὴν τακτικὴν καὶ ἀνελλιπῇ τοῦ φύλλου ἐκδόσιν.

— Καὶ ἐξ ἐπιστολῶν καὶ ἄλλοθεν πληροφοροῦμεθα σημερον ὅτι ἀδυνάτου καταστάσεως τῆς συγκρατήσεως νομίμου ἀπαρτίας ἐν τῇ Βουλῇ, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐσκέφθη νὰ προβῇ εἰς νέον τολμηρὸν διάδικμα, ἥτοι νὰ θεωρήσῃ νόμιμον ὄρισμὸν πρὸς ἀπαρτίαν, τὸ ἡμῖς πλέον ἐνδὲς ἐκ τῶν βουλευτῶν τῶν ἐκλεγμένων ἤδη καθ' ὅλον τὸ Κράτος. Ἄν τοῦτο πράξῃ καὶ θὰ τὸ πράξῃ ἡ Κυβέρνησις, καθὼ μὴ πειθομένη νὰ καταθέσῃ τὴν ἐξουσίαν, λύεται μὲν κατ' αὐτὴν ἡ κρίσις τῶν πολιτικῶν τῆς Πατρίδος πραγμάτων, ἀλλὰ καθ' ἡμᾶς τὸ δεύτερον τοῦτο ἀνοσιούργημα αὐτῆς πᾶν ἄλλο δύναται νὰ ὀνομασθῇ, ἡ λύσις αἰσία καὶ ἀσπαστὴ τῷ ἔθνει. Ὁ Βασιλεὺς ἐν τούτοις φαίνεται ἐτι σιγῶν καὶ πᾶσαν συνδρομὴν παρεχόμενος τῷ Βουλγαρῇ, ὑπογράφων ὅσα αὐτὸς τῷ ὑποβᾶλλει διατάγματα πρὸς ἐμπαιγμὸν τῆς ἐξουσίας καὶ καταφρόνισιν τῶν Συνταγματικῶν θεσμῶν. Πι σιγὴ αὕτη τοῦ ἡγεμονίου βεβαίως δὲν δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἐπιδοκιμασία τῶν τολμημάτων τούτων τῶν ὑπουργῶν του, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ἀπεφάσισε νὰ καταλίπῃ τὸν Βουλγαρὸν νὰ ἐξευτελισθῇ ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε κατασυντριβῆς εἰς τὸ χάος τῶν ἰδίων ἀνομιῶν καὶ ἀποβαλὼν πᾶσαν ἔθνικὴν ὑπόληψιν καὶ συμπάθειαν, νὰ χαρακτηρισθῇ τοῦ λοιποῦ ὡς ἀρχηγὸς τῆς βίας, τῆς ἀνομίας καὶ τῆς καλπονοθεύσεως, καὶ οὕτω παύσῃ νὰ πολιτεύηται. Ἄν δὲ ποτε ἐκ τῆς λύσεως τῆς ἀρχιμανίας τοῦ ἐπιχειρήσῃ νὰ προσποιηθῇ πάλιν τὸν ἐπαναστάτην, λόγῳ τοῦ ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ προασπίσῃ τὰς ἐλευθερίας καὶ τὰ συνταγματικὰ δικαιώματα τοῦ ἔθνους του, οὐ μόνον νὰ μὴ πιστεύῃ τις αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ νὰ καταφρονῇ αὐτοῦ, ὡς ἀνδρὸς πρώτου τολμήσαντος νὰ βεβηλώσῃ τὸ Σύνταγμα καὶ νὰ καταστρέψῃ τὰς ἐλευθερίας ἡμῶν. Ἐάν ὑπὸ τοιούτων ἐμφορῶν σκεψῶν ὁ ἡγεμὼν, ἡμεῖς δὲν δυσαρεστοῦμεθα ἐφ' ὅσον χρόνον θέλει νὰ κυβερνᾷ ὁ κ. Βουλγαρὸς, ἀνόμως καὶ ἀντισυνταγματικῶς πολιτευόμενος. Ἐάν ὅμως τὰ πράγματα ἀποδειχθῶσι τὸ ἐναντίον, ἔπεται τότε ὅτι κακῶς οἱ πάντες βουλευόμεθα, καὶ πᾶσα ἀνοχὴ πρὸς παράτασιν τῆς νοσηρᾶς ταύτης καταστάσεως δὲν θὰ ἔχῃ συνεπείας εὐεπανορθώτους καὶ μὴ ἀλγινὰς διὰ τὴν πατρίδα καὶ τοὺς αἰτίους τῶν πολιτικῶν τούτων ἐγκλημάτων. Ἀλλ' ἂς ἴδωμεν τέλος πάντων τί μέλλει νὰ γείνῃ καὶ σήμερον, ὅτε ἡ Κυβέρνησις ἐπρόκειτο νὰ συγκαλέσῃ τὴν Βουλὴν, διακηρύξασα ὅτι ἐμελλε νὰ ἔχῃ νόμιμον ἀπαρτίαν, ἢ νὰ συγκροτήσῃ τοιαύτην κατὰ τὴν ἐαυτῆς κρίσιν, ἐκ τοῦ ἡμίσεως καὶ ἐνδὲς τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ἐκλεγμένων ἤδη βουλευτῶν καὶ προβῇ οὕτως εἰς τὴν ἐπιτελεσὶν τῶν σιντεθειμένων καὶ προβεβουλευμένων μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς τῶν ἀλλοτῶν σφείρας.

— Πρὸς τὴν ἐφημερίδα τοῦ ἐν Σπέτσαις ὑποκαταστήματος ὅτι ὁ πρῶτος Διευθυντὴς τοῦ ἐν Σπέτσαις ὑποκαταστήματος τῆς τραπέζης «Πανδώρας» Δ. Γκούμας δὲν καθρέθη τῆς θεσεως τοῦ κοινῆ ψήφῳ καὶ ἀποφάσει τῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων. Ἐπομένως ἐάν δύναμει πρακτικοῦ τοιαύτης τῶν μετόχων ἀποφάσεως καταγγέλλεται οὗτος ὡς ἀφαιρεθεὶς τὴν ἐξουσίαν τοῦ διοικεῖν τὴν περιουσίαν τοῦ ἐν Σπέτσαις ὑποκαταστήματος, τὸ πρακτικὸν τοῦτο εἶναι ἀνυπόστατον, καὶ δυνάμενον νὰ προσβληθῇ αὐτό τε καὶ ὅτι ἄλλο ἐν παρασυναγωγῇ καὶ ἀνευ τῆς κοινῆς ἀποφάσεως τῶν μετόχων ἐψηφίσθη ὡς πλαστὸν καὶ καταδικάζον κατὰ τὰς διατάξεις αὐτοῦ τοῦ Καταστατικοῦ τῆς τραπέζης «Πανδώρας».

— Ὁ ἐπίτροπος τοῦ ἐν Τήνῳ Ναοῦ τῆς Βυαγγελιστρίας, κ. Α. Ψάθης δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 10 φθινοπότης μνηδὲς, παρακαλεῖ ἡμᾶς νὰ δηλώσωμεν αὐτῷ τὸ ὄνομα τοῦ δόντος ἡμῖν τὴν πληροφορίαν τοῦ ὅτι ἐπώλησε κηρὸν εἰς τινὰ Τήνιον, ἔπερ θεωρεῖ ὡς προσβολὴν τῆς τιμῆς αὐτοῦ, καθ' ἃ διατείνεται, διότι εἶναι ἐπίτροπος καὶ διαχειριστὴς τῆς περιουσίας τοῦ εἰρημένου Ναοῦ. Εἰς ἀπάντησιν τῆς

ἐπιστολῆς τοῦ ταύτης, ἣν δι' ἄλλειψιν χώρου δὲν δυνάμεθα νὰ καταχωρίσωμεν ἐν τῇ ἐφημερίδῃ μας, πληροφοροῦμεν αὐτὸν, ἐν πάσῃ εὐκρινείᾳ, ὅτι ἐξωθεν τοῦ κατὰ τὴν πλατεῖαν καφενεῖου τοῦ κ. Νόνιου, κύριός τις (τοῦ ὁποῦ τοῦ ὀνόματος λησμονοῦμεν ἤδη, θέλομεν δὲ καταμᾶθῃ καὶ δημοσιεύσῃ αὐτὸ ἀκολούθως), ἐκ Τήνου ἐλθὼν, διηγείτο δημοσίᾳ καὶ εἰς ἐπίκοον πολλῶν, ὅτι εὐρισκόμενος εἰς τὸ χωρίον Πανόρμου ἀνεκάλυψεν ὅτι ὁ ἐπίτροπος τῆς Βυαγγελιστρίας Ψάθης, ἐπώλησεν κηρὸν ἀξίας ἀνω τῶν ἑκατὸν δραχμῶν εἰς τινὰ Βλαχὰν ἢ Βλάκην, (τοιοῦτόν τι εἶπεν ἐπίθετον,) καὶ ἔλαβε παρ' αὐτοῦ τὸ ἀντίτιμον, προσθεὶς ὅτι τὸ τοιοῦτον ἐπεθύμει νὰ γείνῃ γνωστὸν διὰ τῆς δημοσιογραφίας. Τὸ καθ' ἡμᾶς δὲν βλέπομεν εἰς ταύτην τὴν ὑπόθεσιν κατὰ τί προσβάλλεται ἡ τιμὴ τοῦ κ. Ψάθης, ἐάν πράγματι ἐπώλησε τὸν κηρὸν αὐτόν, καθόσον οὔτε ὁ τὴν εἰδήσιν δούς ἡμῖν ὕβριν τινὰ εἶπεν, οὔτε ἡμεῖς δημοσιεύσαντες αὐτὴν προσεβήκαμεν ἄλλο, παρ' ὅτι ὁ οἰκονομικὸς ἐφορὸς Τήνου πρέπει νὰ φορολογήσῃ τὸν ἐμπορὸν κ. Ψάθην ὡς πωλοῦντα κηρὸν. Ἐάν δὲ πάλιν ἡ πληροφορία εἶναι ψευδής, ἐπειδὴ τὸ πωλεῖν τινὰ κηρὸν δὲν εἶναι ὕβρις ἀλλὰ χαρακτηρισμὸς ἀνθρώπου ἰδιώτου ὡς ἐμπόρου, ἐνῷ δὲν εἶναι ἐμπόρος, διὰ ταῦτα ὁ κ. Ψάθης δύναται μὲν νὰ δυσανασχετῇ κατὰ τοῦ διαδόσαντος τὰ τοιαῦτα ὡς ψεύστου, οὐχὶ ὅμως καὶ ὡς ὕβριστοῦ. Ἐν τοσοῦτῳ ἐπιφυλασσόμεθα ἐν τῷ ἐπιόντι φύλλῳ νὰ δώσωμεν αὐτῷ θετικὰς περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης πληροφορίας, ἥτις σκανδαλωδέστερα θὰ ἀποβαινῇ, ὅσην περισσοτέρας φορὰς ἡ δημοσιογραφία ἐπαναλαμβάνει τὰ κατ' αὐτὴν, ἐνῷ κατ' οὐσίαν εἶναι ἀπλὴ ὑπόθεσις ἀφορῶσα τὸν κ. Ψάθην, ὡς πωλήσαντα κηρὸν εἰς ἄλλον τινὰ, ἥτις ἐάν ἦναι ἀνυπόστατος, τότε ὁ τοιαῦτα διαδούς εἶναι ψεύστης ἢ τὸ πολὺ πολλὸν συκοφάντης. Ταῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντος, παρακαλοῦντες τὸν κ. Ψάθην νὰ δηλώσῃ ἡμῖν ἐάν ἐκμένῃ εἰς τὴν παράκλησίν του, ἥτοι ἐάν ἐπιθυμῇ νὰ εὐχαριστήσωμεν τὴν περιεργίαν του, καθόσον οὐδὲν ἄλλο παρὰ τοῦτο καὶ μόνον διορᾶμεν ἐν τῇ πολυπραγμοσύνῃ του ταύτῃ, ἥτοι ὅτι θέλει νὰ μάθῃ τὸν διαδόντα τὴν ἀληθὴ ἢ ψευδῇ ταύτην περὶ αὐτοῦ εἰδήσιν.

— Εἰς τὴν ἀγρυπνὸν προσοχὴν τῆς ἀστυνομίας συνιστῶμεν φαυλοβίον τινὰ νεανίαν, ὅστις καὶ εἰς ἄλλας μὲν κακοθεσίας ἐξακοῖε τοὺς περὶ αὐτὸν συνερχομένους παῖδας, ἰδίως δὲ εἰς τὸ καπνίζειν καὶ χαρτοπαίζειν. Ἰνα δὲ μὴ φωρᾶται ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς ἐξουσίας καταφεύγει εἰς τὰ δώματα τῶν οἰκῶν, ἢ τραγλοῦται εἰς κάθυγρα ὑπόγεια καὶ ἐκεῖ χαρτοπαίζειν ἀπογυμνῶν τοὺς ἄλλους παῖδας, καὶ ἀποκωλύει αὐτοὺς καὶ τῶν μαθημάτων των. Ἀνάγκη οὗτος νὰ ἐκβιασθῇ νὰ ἐπιδόθῃ εἰς ἐργασίαν τινὰ, διότι οὔτε ὁ πατήρ οὔτε ἡ μήτηρ τολμᾶσι νὰ παραινεῖσάν τον αὐτῷ νὰ παύσῃ ὅργων καὶ φαυλομένους, χωρὶς κινδύνου τοῦ νὰ δαρῶσιν ὑπ' αὐτοῦ.

— Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Λεωνιδίου ὅτι, καταπεσόντος τοῦ κώδωνος ἀπὸ τοῦ κωδωνοστασίου τοῦ Ναοῦ τῶν Ταξιαρχῶν καθ' ἣν στιγμὴν ἐκκευέτο ὁ νεκρὸς τινος, ἐφονεύθη ὑπ' αὐτοῦ ὀκταετὲς κοράσιον. Βεβαίως τὸ συμβᾶν ὅσην καὶ ἂν θεωρηθῇ τυχαῖον δέον νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν ἀβλεψίαν τῶν ἐπιτρόπων τοῦ Ναοῦ καὶ τὴν ἀνεπιτηδεύτητα τῶν κακῶς ἀναρτησάντων ἢ τοποθετησάντων τὸν κώδωνα ἐπὶ τοῦ κωδωνοστασίου.

— Οἱ περὶ τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἀρκοῦνται ἐκφράζοντες τὴν ἐαυτῶν γνώμην περὶ ἀπαρτίας, ἀλλὰ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Βασιλέως λαμβάνουσι πρὸς ἐπικύρωσιν τῶν λόγων αὐτῶν. Οὕτω λέγουσιν, ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀπεφάνετο γνώμην, ὅτι οἱ δύο μὴ ὀρκισθέντες βουλευταὶ Γκιλῆς καὶ Ταμπακόπουλος δύνανται νὰ συναριθμηθῶσιν ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἀπαρτίας καὶ νὰ ὀρκισθῶσιν.

— Ἀστεινὸν εἶναι ὅτι ἡκούσαμεν ὡς λεγόμενον ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ κ. Κ***. Ὁ κ. οὗτος φρονεῖ ὅτι οἱ ὀρκισθέντες βουλευταὶ πρέπει νὰ ἐγείρωσιν ἀγωγὴν κατὰ τῶν ἀποχωρησάντων ἐπὶ παρακωλύσει ἐξακοῖσεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν. (Στοά.)

— Περιέργον φαινόμενον ἀναγράφωμεν τὸ ἐξῆς ὅτι ἐκ τῶν ὑπογραψάντων τὴν διαμαρτύρησιν καὶ ἀποχωρησάντων 58 βουλευτῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως δύο μόνον ἀνῆρσαν τὴν ὑπογραφήν αὐτῶν, καὶ οἱ δύο Κερκυραῖοι χωρικοὶ βουλευταὶ, οἱ Παγκράτης καὶ Μαρτζοῦκος. Συγχαίρωμεν τοὺς ἐκλογεῖς των.

— Κομικώτατα ἀληθῶς εἶνε τὰ κατὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ βουλευτοῦ Μαρτζοῦκου, ὅστις ἀπετέλεσεν τέλος πάντων ἄξιον τέρεϊ τοῦ Παγκράτη. Τὸ «Ναύπλιον» παραλαβὸν αὐτὸν ἐκ Κερκύρας τὸν κατήγαγεν εἰς Κόρινθον. Ἄλλο δὲ πολεμικὸν ἀτρόπιο κομίζον τὸν βουλευτοπομπὸν Κάγκαν ἀπέπλευσεν εἰς Καλαμάκιον καὶ παρέλαβεν αὐτὸν ὥσων καὶ ὑγαίνοντα, ὅθεν ἐκόμισεν αὐτὸν χθὲς εἰς Πειραιᾶ. Ὁ πρόθυμος καὶ ὑπηρετικώτατος Κάγκας ἀπέβιβασεν αὐτὸν εἰς τὴν προκυρμαῖαν, τὸν ἔσυρεν ἐκεῖθεν εἰς τὸν σιδηρόδρομον, ἔλαβε τὸ εἰσιτήριόν του, τὸν εἰσῆγαγεν εἰς ἄμαξαν ἀ. θέσεως, παρεκάθισε πλησίον του, τὸν ἀνεβίβασε κατόπιν εἰς τὸν σταθμὸν Ἀθηνῶν, τὸν ἐφόρτωσεν εἰς μίαν ἄμαξαν καὶ τίς οἶδεν εἰς ποίαν τρύπαν ἐπὶ τέλους τὸν ἐκλείδωσεν ἐρημητικῶς, ὅπως εἶχε κλειδωθῇ καὶ ὁ ταλαίπωρος Παγκράτης. (Νεολόγος Ἀθηνῶν.)

— Ἐπανειλημμένως ζητήσαντος τοῦ Βουλευτοῦ Ζαλὸνῃ διὰ μυρίων ὑποσχέσεων νὰ σαγηνεύσῃ τὸν βουλευτὴν Σύρου Ν. Σούτσου, ἵνα προσέλθῃ εἰς τὴν ὑπουργικὴν φάλαγγα καὶ τοῦ Σούτσου ἀρνηθέντος, τὸ ὑπουργεῖον πρὸς ποινήν ἀπέβαλε

τὸν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν εἰσηγητὴν τοῦ μηχανικοῦ ἀδελφοῦ τοῦ κ. Ν. Σούτσου. Χαμερπεστέρα διαγωγὴ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ δευχθῇ, τιμωρομένου ἀνδρὸς στρατιωτικοῦ οἰκογενειάρχου ἐπὶ εἰκοσαετιᾷ ὑπηρετούντος, χάριν ἐκδικήσεως πρὸς ἀδελφὸν βουλευτὴν ἐνεργούντα τὸ καθήκον του ἐκ πολιτικῆς πεποιθήσεως. (Εὐλεκτική.)

— Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ὑπεσχέθημεν νὰ γράψωμεν λέξεις τινὰς ἐπὶ τῶν τελευταίων ἐν Ἱεροσολύμοις συμβάντων, ἥτοι περὶ τῆς πτώσεως ἢ παρακινήσεως τοῦ Πατριάρχου Προκοπίου.

Τὴν πτώσιν τοῦ Πατριάρχου ἀπὸ χρόνου διενήργει ἐν Κωνσταντινουπόλει μὲν ἡ Ῥωσικὴ Πρεσβεία παρὰ τῷ Πατριάρχῳ, ἐν Ἱεροσολύμοις δὲ ὁ Ῥώσος πρόξενος Κοζνικέφ. Αἱ ἐνέργειαι δὲ ἀμφοτέρων, ἡ τοῦ Πατριάρχου Κων/πόλεως, καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα, ἡ τοῦ ἐκπτώτου Πατριάρχου Κυρίλλου καὶ ἡ φιλοδοξία καὶ φιλοχρηματία τινῶν τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις κλήρου κατάρθρωσαν τὸ ποθοῦμενον ὡς ὄργανα λοιπὸν ἐχρησίμευσαν ὁ δραγουμάνος τοῦ Πατριαρχείου τῶν Ἱεροσολύμων καὶ ὁ ἀρχιερεὺς Σεβαστείας· οἱ δύο οὗτοι, ὧν ὁ πρῶτος θεωρεῖται ὁ δεξιότερον ἐργασθεὶς, παρέσυραν καὶ τοὺς ἀρχιερεῖς Θαδῶρ, Τιβερίαδους καὶ Ἰορδάνου. Ὁ λοιπὸς κλήρος, ὁ ἀντιπολιτευθεὶς τὸν Πατριάρχην, ἡ τὸ πλεῖστον αὐτοῦ ὑπεβοήθησε τὰ σχέδια τῶν ἀνωτέρων, ὑποθέτων ὅτι ἐργάζεται ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς κοινότητος αὐτοῦ· διότι οἱ συνωμοταὶ ὡς σκοπὸν τῆς πτώσεως τοῦ Προκοπίου ὑπεδείκνυσαν τὴν ἐξευμένισιν τῆς Ῥωσσίας, τῆς ἐργασθείσης κατὰ τοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων ἕνεκα τῆς ἀποκηρύξεως τοῦ Κυρίλλου.

Δὲν δυνάμεθα δυστυχῶς ἕνεκα τοῦ στενοῦ χώρου τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν νὰ ἀναπτύξωμεν ὡς πρέπει τὰ λαβόντα χώρον. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ ἀποσιωπώσωμεν, ὅτι ταῦτα δὲν ἤθελον γίνεσθαι ἐάν ἡ ἡμετέρα Κυβέρνησις ὀρθότερον σκεπτομένη εἴρχετο εἰς ἐπικουρίαν τῆς ἱερᾶς κοινότητος τῶν Ἱεροσολύμων. Μέχρις οὗ ἡμεῖς ἀδιαφοροῦμεν ὡς ξένοι πρὸς τὰ γινόμενα ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Ἀνατολῆς, μέχρις οὗ οὐδεμίαν παρ' ἡμῶν ἀπεκδέχονται συνδρομὴν ὑλικὴν, ὑπὸ τῶσαν ἀναγκῶν πάσχουσαι μετὰ τὴν στήρσιν τῶν πόρων αὐτῶν ἐκ τῶν ἐν Ῥωσσίᾳ καὶ ἐν Ῥουμανίᾳ μετοχῶν, πάντοτε θὰ διατελῶσιν ἔρμαιον τῶν Ῥωσικῶν βραδύουργων. Ἡδὲ ἰδοὺ εὐτυχῶς ὅτι κατίσχυσαν μὲν νὰ φέρωσι τὴν πτώσιν τοῦ Προκοπίου, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὴν ἀνάγκην ὁμοφρονούντος τοποτηρητοῦ. Ὁ ἐκλεχθεὶς Ἰωάσαφ τέκνον τῆς ἐλευθερίας Ἑλλάδος, ἀνὴρ δὲ ὁμολογούμενης χρηστότητος καὶ νοημοσύνης, εἶναι γενναῖος τοῦ σχίσματος ὁμολογητής. Ἄς προσπαθῇ ἡ Κυβέρνησις λοιπὸν κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτοῦ νὰ ἔλθῃ ἐπικουρὸς τοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων καὶ ἄς ὑποστηρίξῃ καὶ ἄλλως τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ ὡς Πατριάρχου. Καλλιτέρα ταύτης εὐκαιρία δύσκολον νὰ παρουσιασθῇ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς κλυδωνιζομένης ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἐκκλησίας καὶ τοῦ πανταχόθεν πολεμουμένου ἐλληνικοῦ στοιχείου. (Στοά.)

— Ὁ ἀ' Ἀνατολικὸς Κήρυξ τῆς Κωνσταντινουπόλεως λέγει, ὅτι ἤρχισαν νὰ ἐργάζονται αὐτοὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ἑλλάδος πρὸς διευθέτησιν καὶ ἐξομάλυνσιν τοῦ περὶ ἰθαγενείας τῶν ἐν Τουρκίᾳ Ἑλλήνων ζητήματος. Ἐκ μέρους τῆς ἐλληνικῆς κυβερνήσεως διωρίσθησαν ὁ γραμματεὺς τῆς αὐτοῦ ἐλληνικῆς πρεσβείας κ. Ι. Καλλέρης καὶ ὁ δικαστὴς Μαθιουδάκης. Ἐκ μέρους δὲ τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως ὁ ὑφυπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν κ. Κ. Ἀδοσίδης πασᾶς καὶ ὁ Παρνὶς ἐφένης, σύμβουλος τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἐργάζεται ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας.

— Παρ' ὀλίγον ἤθελον ἀπολεσθῇ ἐσχάτως ὁ ἡγεμὼν τῆς Ῥουμανίας Κάρολος καὶ ἡ σύζυγός του. Ἐν ᾧ κατ' αὐτὰς μετέβαινον ἵνα κατὰ τὸ σῆνθος προσευχηθῶσιν ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ κρῦπτοντος τὸ σῶμα τοῦ πεφιλημένου αὐτῶν θυγατρὶος, τὸ ἐκλυθὸν ἀνετράπη, ἀμφότεροι δὲ ἔπεσον εἰς λάκκον τινὰ κεκαλυμμένον διὰ χιόνων. Εὐτυχῶς οἱ ἵπποι τοῦ ἐκλύθρου ἦσαν ἡμεροὶ καὶ δὲν ἀφηνίασαν, ὁ δὲ λάκκος δὲν ἦτο βαθύς καὶ ἐπομένως οὐδεμίαν ἔπαθον βλάβην, ἀλλὰ μόνον ἐδράχθησαν τὰ ἐνδύματα αὐτῶν μέχρι τοῦ κράτους. Τὸ μέρος ἐν ᾧ συνέβη τὸ δυσάρεστον τοῦτο περιστατικὸν ἦτο ἀπόκεντρον καὶ ἐπομένως οὐδεὶς διαβάτης εὗρεθῃ τὴν στιγμὴν ἐκεῖνην ἵνα παράσχῃ τὴν συνδρομὴν του εἰς τὸ κινδυνεύσαν ἡγεμονικὸν ζεύγος ὅπερ ὁ ἡνίοχος δέισαsen.

— Κατὰ τὸν «Ἠλίον» τοῦ Ῥουμανικοῦ, χωρὶς δὲ δύο, εἰσερχόμενοι εἰς τὸ 4 ὥρας ἀπέχον ἀπὸ τῆς πόλεως χωρίον αὐτῶν, κατεβροχθίσθησαν ὑπὸ λύκων. Ἐπίσης πολλὰ θύματα λύκων ἀναγγέλλονται ἐκ Βουκουρεστίου. (Παλιγγενεσία)

— Τὸ ἐπιλήσμον τῶν Ἀγγλῶν ἀποδεικνύει εὐγλώττως ἡ ἐξῆς στατιστικὴ «Κατ' ἔτος εὐρίσκονται ἐν τοῖς γραμματοκιβωτίοις τοῦ Λονδίνου πολλαὶ γιλιᾶδες ἐπιστολῶν ἀνευ ἐπιγραφῶν. Πολλὰ ἐξ αὐτῶν περιέχουσι χρήματα» τὸ περιεργότατον δὲ εἶναι ὅτι οὐδεὶς παρουσιάζεται, ὅπως ζητήσῃ αὐτὰς καὶ ἀποδείξῃ ὅτι εἶναι νόμιμος παραλήπτης. Σχεδὸν καθ' ἐκάστην ῥίπτονται ἐν τοῖς γραμματοκιβωτίοις δέσμαι χαρτονομισμάτων ἀνευ ἐπιγραφῆς, πολλάκις δὲ καὶ ἀνευ φακέλλου. Μὴ τυγὼν οἱ ἀποστέλλοντες ὀρμύματα ἐκ πατριωτισμοῦ, καὶ θέλουσι νὰ πλουτίσωσιν ἀνώνυμως τὸ δημόσιον; Τοῦτο δικαιοῦται βεβαίως νὰ ὑποθέσῃ ὁ μὴ γινώσκων ἄχρι τίνος βαθμοῦ εἶναι ἐπιλήσμονες καὶ ἀφρημένοι οἱ Ἀγγλοὶ. Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἡ διεύθυνσις τοῦ βορείου σιδηροδρόμου ἐν Λονδίνῳ προεκήρυξε δημοπρασίαν τῶν πραγμάτων τῶν λησμονηθέντων κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἐν ταῖς ἀμάξαις αὐτῆς,

εἰ μὴ ἀναζητηθέντων· τί δὲ νομίζετε ὅτι περιείχεν ἡ συλλογὴ αὕτη; 804 ἀλεξιβρόχια, 400 μανδύλια, 274 ἄβδους, 270 πύλους ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ 60 σκούρους. Ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ἀδελφότητων τούτων πραγμάτων ἐκέρδισεν ἡ διεύθυνσις τοῦ σιδηροδρόμου ἱκανὰς χιλιάδας σελινίων. Αἱ ἀκερδῆς ἀπέβη, ἀπ' ἐναντίας ἡ πώλησις 396 μολύβδων χειροκτίων. Εἰς 800 ἀνέρχεται ὁ ἀριθμὸς τῶν λησμονηθέντων κλωτίων, ἐπενδυτῶν, σαλίων, σιγαροθηκῶν κτλ. Εἰς ταξιδιωτικῆς ἐλθρομῆσιν ἐν τῇ σιδηροδρομικῇ ἀμάξῃ. τὰς περικελίδας του. Πῶς ἄρα γε ἡζυκολούθησε τὸ ταξίδιον; Πῶς δὲ εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρχωσιν ἄνθρωποι καταλείποντες τὸν σιδηροδρόμον ἀνυπόδητοι; Καὶ ὅμως τοῦτο δικαιούται νὰ ὑποθέσῃ ὁ μανθάνων ὅτι εὐρέθησαν 132 ζεύγη ὑποδημάτων παντὸς σχήματος καὶ μεγέθους, ἀπὸ τῶν ζυλωπιδίων τοῦ χωρικοῦ ἄχρι τῶν κομφοτάτων καὶ μικροτάτων γυναικείων ἑμψάδων. Ἡ βιβλιοθήκη, ἡ ἀποτελεσθεῖσα ὑπὸ τῆς ἐταιρίας διὰ τῶν ἐν δικαστήματι ἐνδὸς μόνου ἔτους λησμονηθέντων βιβλίων περιλαμβάνει 2,500 τόμους· εἰς ἕνα δὲ κειμηλιοπώλην ἐπωλήθησαν 128 γυναικεῖα ἐνώτια. Ἐνὶ λόγῳ ἡ ὑπὸ τῆς διεύθυνσεως τοῦ σιδηροδρόμου πωληθεῖσα συλλογὴ ἦτο κατὰ πάντα λόγον περιεργωτάτη καὶ πλουσιωτάτη, περιλαμβάνουσα σὺν τοῖς ἄλλοις, ἐν βυλσαμωμένον πτηνόν, μίαν ραπτικήν μηχανικὴν, ἐν βρωσσικόν σαμουάρ, ωαγοπέδιλα κτλ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Κατὰ τὸ προσεχὲς φθινόπωρον ὁ πρίγκιψ τῆς Οὐαλίας μελετᾷ νὰ ἐπισκεφθῇ μετὰ τῆς συζύγου του τὴν Ἰνδικήν, ἀναγγεῖλαις ἀπὸ τοῦδε τὴν πρόθεσιν του πρὸς τὴν ἐκεῖ κυβερνήσιν. Αἱ παρασκευαί γίνονται μεγαλὴν πρεπέσταται. Ὁ παρὰ τὴν δὲ ἀκολουθοῦς πολλοὺς τῶν πρώην ἐν Καλκούτῃ κυβερνητῶν καὶ ἀξιωματικῶν. Ὁ κατὰ πλοῦς οὗτος ἀπεραιοῖσθαι, ὡς λέγεται, ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ, ὅπως ἐκπλήξῃ τοὺς ἐγχωρίους. Μονάρχης, χιλιάδας μιλίων ἀπέχων ἀπὸ τῶν ὑπνικῶν του, οὐδεμίαν δύναται νὰ ποιῇ τούτοις ἐντύπωσιν. Ὀλίγον σεβασμὸν ἐπίσης ἐπιβάλλουσι τοῖς ἐν Ἰνδία Μωαμεθανοῖς οἱ ἀγέρωχοι ἀξιωματικοὶ ἢ ὁ ἀντιβασιλεὺς, ὁ τρεῖς ἢ τέσσαρας μῆνας διατρίβων ἐν Καλκούτῃ, τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ ἔτους ζήτων καταφύγιον ἀπὸ τοῦ θάλλους ἐν τῇ τῶν Ἰμαλαίων κοιλάδι Σίμπλα. Ὁ α' Ἐθνικὸς Ταχυδρόμος παραγγέλλει εἰς τὸν βρετανὸν λέοντα νὰ ἔχῃ ἀνεωγμένους ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμούς· βαρύνει δὲ φέρων τὴν ἀμφίβουλον διαγωγὴν τοῦ δι' ἀγγλικὸν ἀργυρίου κυβερνῶντος. Ἐμὲρ τοῦ Ἀργανιστάν, ἀξιοὶ νὰ καταληφθῇ ἡ τούτου χώρα ὑπὸ ἀγγλικῶν στρατῶν ἵνα διακοσμηθῶσιν αἱ ὑπόνοιαι. Ἀπέναντι τῶν Ἀνατολιτῶν, λέγει, μία μόνη μέθοδος εἶναι ἡ ἀριστὴ νὰ φανῶμεν, δηλαδή, μεγάλοι καὶ ἰσχυροὶ· μία δὲ πάλιν πολιτικὴ φρόνιμος, ἡ ὑποτάσσουσα τοὺς κατοίκους τοῦ Ἀργανιστάν εἰς τὴν ἡμετέραν αὐθαίρεσιν. Ὀλίγον μέλει ἡ μὲν ἐὰν ἀρέσκῃ ἡ μὴ τοῖς Ῥώσοις ἡ τοῦ Ἀργανιστάν κατάληψις. Ὁπόταν κατὰσχῶμεν αὐτὸ, τότε μόλις θὰ ἐμπνεύσωμεν φόβον τοῖς ἐχθροῖς καὶ θάρρος τοῖς συμμάχοις. Τὸ Χερὰτ ἦτο καὶ εἶναι ἡ κλεῖς τῆς Ἰνδικῆς.

— Ὁ ἐν Γερμανίᾳ ἀκράζων ἀγὼν τῆς πολιτείας καὶ τῆς ἐκκλησίας ἐκρίθη ἀνεκαθεν ὑπὸ τοῦ «Χρόνου» ἀσκόπος καὶ κατεσπευσμένος· εἶναι τῷ ὄντι ἀπορίας ἄξιον πῶς ἐπιχειρεῖ ὁ «Χρόνος» νὰ ἀγορεύσῃ ὑπὲρ τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας καὶ λογικῶν ἀσεβοῦντων καθ' ἑκάστην εἰς πᾶν εἶδος ἐλευθερίας καὶ ἰδίως εἰς τὴν τῆς συνειδήσεως, ἐν ᾗ ἐπιδοκιμάζει τὸν περιορισμὸν τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς ἀστικῆς ἐλευθερίας ἐν Ἰρλανδίᾳ. Ὅπως δὲ ποτε, μεθερμηνεύμεν ἐνθάδε κατ' ἐνοίαν τὸ περὶ ἐκλογῆς τῶν νέων καρδινάλεων ἄρθρον τοῦ «Χρόνου», διότι ἐξ αὐτοῦ φαίνεται ἡ διάφορος ἀποψις, ἀπ' ἧς ἐξετάζεται ὁ ἐν Γερμανίᾳ ἀγὼν τοῦ Βίσμαρκ καὶ τῆς Παπῶσυνης.

Τῇ 15 Μαρτίου προσεχρίσθησαν ἐν Βατικανῷ ἐξ Ἱεραρχαί εἰς Καρδινάλες, ἐν οἷς ὁ Ποζενίας Λεδοχόδοσκης καὶ ὁ Βεστμινστερσῆς Μάννινγκ. Εἶναι ἄρα γε μέγα τι σήμερον οἱ Καρδινάλες; Οὐχί, διότι δὲν εἶναι ἐκλογαὶ κοσμικοῦ ἡγεμόνος· ἀλλ' ὅπως δὲ ποτε εἶναι τι. Ὁ ἄλλος καρδινάλιος, ἐν ᾧ αὐτὸς ὁ Πάπας μέλλει νὰ νοήσῃ ὅτι ἡ ἀπώλεια τῆς παπικῆς ἐπικρατείας ὑπῆρξε μέγα αὐτοῦ εὐτύχημα, διότι ἐκτίναξεν ἡθικὴν δύναμιν, ἀσυγκρίτως ὑπερτέραν πάντων τῶν προκατόχων του. Τὸ βασιλίον του αἰχεται, ἀλλ' ἡ πνευματικὴ ἀρχὴ του θὰ ἐξακολουθῇ διὰ παντός· ὁ καρδινάλιος λοιπὸν, ὡς ἐκλογεὺς πάπα ἀναμαρτήτου καὶ ὡς ὁδηγὸς μυριάδων συνειδήσεων, εἶναι ἀνώτερος τῶν μεσαιωνικῶν ἐκλογέων βασιλέως ἢ αὐτοκράτορος. Προχειρῶνται ὁ Πάπας τὸν κ. Μάννινγκ εἰς Καρδινάλιον διετράνωσε πάλιν τὸν χαρακτήρα τῆς παπῶσυνης του. Ἐκ τῶν Παπῶν οἱ μὲν ἀπεδείχθησαν μεγάλοι, οἱ δὲ πονηροὶ οὐδεὶς τούτων ὅμως ἐνόησεν ἡλικίαν δύναμιν θὰ ἐξήσκει, ἐὰν ἐμελέτα καὶ ἐδέχετο τοὺς ὄρους, ἐφ' οἷς ἡδύνατο καὶ ὠρεῖται νὰ τὴν ἀσκήσῃ ἐπ' ἀγαθῷ. Κοσμοπολίται ἐν ταῖς ἀξιώσεσιν, εὐρεθῆσαν πᾶν ἄλλο ἢ κοσμοπολίται ἐν τῇ διανοίᾳ. Ἡξίουσαν νὰ λάβωσι τὸ κράτος ἐπὶ ὅλης τῆς ὑψηλότητος· ἐμεινεν δὲ ἐντὸς τῶν ὁρίων ἰταλοῦ ἐπισκόπου. Τὸ ἐπαρχιατικὸν πνεῦμα τῆς παπῶσυνης, δι' οὗ ἀπεδείχθησαν Πάπαι μόνον ἰταλοὶ ἐπίσκοποι διετράνωσε καὶ ὁ Πίος Θ'. τῇ 1849, ἀπαρνηθεὶς τὴν ἡ-

οικὴν ἀρχὴν ἐπὶ τῆς φιλελευθέρου Εὐρώπης ὅπως σῶσθι δύο ἢ τρεῖς ἐλασινὰς ἐπαρχίας του. Εἰς τὴν χορείαν τῶν συμβούλων αὐτοῦ καὶ ἐκλογέων συμπάρελαβε τὸν Μάννινγκ, ὅστις, καίτοι ἀνατραφεὶς καὶ αὐξηθεὶς ἐν τῇ ζωογόνῳ αὐτῇ τῆς ἐλευθερίας, ὑπερηκόντισε τοὺς Ἰησοῦτας, ἐφ' ᾧ καὶ ἔλαβε τὸν ἐρυθρὸν πῖλον καὶ τὸν ἐκ σαπφείρου δακτύλιον.

— Τῇ 18 Μαρτίου ἐν τῇ βουλῇ τῶν ὁμοτίμων ἠρώτησε τὴν κυβερνήσιν ὁ λόρδος Στρατχέδεν ἐὰν ἦτο ἐπίσημος ἡ ἀρτίως δημοσιευθεῖσα ἀλληλογραφία τῆς Αὐστρίας, Ῥωσσίας καὶ Γερμανίας μετὰ τῆς Πύλης, καὶ ἐὰν, τούτου ἀληθεύοντος, ἀπῆντησαν αἱ τρεῖς δυνάμεις πρὸς τὴν ἀπὸ 23 ὁκτωβρίου 1874 διακοίνωσιν τῆς Τουρκίας. «Ἐὰν μὴ δοθῇ ἡμῖν ῥητὴ καὶ σαφὴς ἀπάντησις παρὰ τῆς κυβερνήσεως (εἶπε) πρέπει νὰ συμπεράνωμεν ὅτι αἱ τρεῖς αὐτοκρατορίαι περὶ οὐδενὸς λόγου ποιοῦνται τὴν Ἀγγλίαν, ἡ δὲ ἡθωμανικὴ διακοίνωσις δὲν εἶναι αὐθεντικὴ.» Ὁ ὑπουργὸς Δέρβυ ἀπῆντησεν ὅτι ἡ δημοσία ἀλληλογραφία εἶναι ἐπίσημος· ἡγνοεῖ ὅμως, ἐὰν ἡ Τουρκία ἔλαβεν εἰσέτι ἀπάντησιν πρὸς τὴν ἀπὸ ὁκτωβρίου διακοίνωσιν τῆς. Ἀπὸ τινων ἐξ ὁδομάδων (προσέθηκε) ἐδήλωσα εἰς τὴν βουλὴν πῶς διακρίνεται τὸ πρᾶγμα· παρατηρῶ δὲ μόνον ὅτι οὐδὲν ἔκτοτε νέον συνέβη. Οὐδεὶς ὑπάρχει φόβος μήπως ἡ κυβερνήσις λησμονήσῃ τὴν ἐννοίαν καὶ τὴν σπουδαιότητα τῶν ὑποχρεώσεων τῆς Ἀγγλίας. Πρὸς δὲ ὅμως ὑπάρχει ὅτι, διαμφοβοητούμενης τῆς ἐμνεσίας τῶν συνθηκῶν, ἡ Ἀγγλία δὲν δύναται νὰ ἐπιβάλῃ διὰ τῆς βίας τὸ φρόνημά της εἰς τὰς ἄλλας δυνάμεις. Ἐλπίζω ὅτι ἐντὸς ὀλίγων ἐξ ὁδομάδων θὰ δυνηθῶ νὰ προσάγῃ εἰς τὴν βουλὴν τὰ οἰκία ἔγγραφα.

— Περὶ τῆς ἐκ νέου εἰσαχθισμένης ποινῆς τοῦ ραβδισμοῦ εἰς Ἀγγλίαν αἱ ἐφημερίδες τῆς Βιρμινγχαμς ἐδημοσίευσαν πρόσφατον τοῦ Βράιτ ἐπιστολὴν, ἔχουσαν ὡδε. «Σφόδρα ἀμφιβάλλω ἐὰν ἦναι φρόνιμον καὶ συνετὸν τὸ μετέργεσθαι θηριώδαν ἀντὶ θηριώδους· σφόδρα ἀμφιβάλλω ἐὰν γυνὴ ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς κακουμένη, θὰ ἐπεθύμει νὰ μαστιγώθῃ αὐτὸς ἢ θὰ κατωρθώτο ἀγαθόν τι ἀν' αὐτὴν καστιγώθῃς ὁ ἀνὴρ ἐμελλε πάλιν νὰ συμβῶσιν μετ' ἐκείνην. Πιστεύω τούναντιον ὅτι θὰ ἔπασχεν ἀσυγκρίτως πλεονα ἢ προτὺ. Οἱ ἡμέτεροι νόμοι ὑπῆρξαν ἀρκούντως βάρβαροι, ἴσως βαρβαρώτεροι τῶν νόμων παντὸς ἄλλου ἔθνους χριστιανικοῦ· μετὰ μακροχρόνιον δὲ τῆς βυρβαρότητος αὐτῶν πείραν ἀποδεχόμεθα βαρβαρὸν ἕτερον οὐστῆμα ἥτιον βάρβαρον. Δὲν πιστεύω ὅτι σκληρὰ καὶ ἀτιμωτικὴ μαστίγιωσις ἐπιφέρει τι ἀγαθόν. Ἡ κάκωσις τῶν γυναικῶν προέρχεται μᾶλλον ἐκ τῆς μέθης ἢ ἐξ ἄλλου τινὸς αἰτίου. Μάταια εἶναι αἱ τιμωρίαι, δι' ὧν ζητοῦμεν νὰ ἀποτρέψωμεν τοὺς μεθύουσιν ἀπὸ ἐγκλημάτων, προκυπτόντων ἐκ στιγματικῆς ἐξέσεως τοῦ πάθους.» (Κλειώ.)

ΒΟΝΙΚΗ ΓΡΑΦΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΥΠΟ ΛΟΓΙΩΝ ΟΜΟΓΕΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ.

Τὸ ἀξιόλογον καὶ σπουδαῖον τοῦτο σύγγραμμα διακοπὴν πρὸς καιρὸν ἔνεκα τοῦ Γαλλο-πρωσσικοῦ πολέμου ἐπανεληφθῇ κατ' αὐτὰς ὑπὸ αἰσίους οἰωνοὺς διὰ τῆς αὐτῆς γνωστῆς φιλοκαλίας, περιέχον ὕλην τερπνὴν τε καὶ ὠφέλιμον, καθωρυζόμενον ἐκάστοτε διὰ πλείστον σπουδαίων εἰκόνων. Ἡ τιμὴ αὐτοῦ ἀπὸ 45 φράγκα περιωρίσθη μόνον εἰς 25 προπληρωτέα. Σινιστῶμεν τοῦτο τοῖς ἡμετέροις Συμπολίταις καὶ μάλιστα τοῖς εὐπόροις, καθόσον ἀντὶ εὐτελοῦς ποσοῦ ἀποκτῶσι σπουδαιότατον ἀνάγνωσμα πρὸς πᾶσαν ὥραν ἀνέσεως δι' ἑαυτοῦ καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν.

Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ συγγραμματος διὰ τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος καὶ τὰς παρακειμένους νήσους ἀνετέθη εἰς τὸν γνωστὸν ἡμέτερον συμπολίτην Κ. Γρηγόριον Κανέλλου Βιβλιοπώλην καὶ Τυπογράφον, ὁδὸς Ἐρμού, πρὸς τὴν δύναται ν' ἀποτείνωνται οἱ βουλόμενοι. Παρὰ τῷ αὐτῷ Κ. Γρηγόριῳ Κανέλλῳ εὐρίσκονται τὰ «Ἀπαντα τοῦ Σακεσπέρου» ἀεὶ ἐκτελεσθέντα εἰς τὸ μόνον τρεῖς μετὰ πλείστον εἰκόνων ὑπὸ τῶν ἀρίστων Ἀγγλῶν τεχνιτῶν ἐξηρασμένα. Τιμὴ αὐτῶν φράγκα 25, διὰ δὲ τοὺς σινηρητάς τῆς ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ φράγκα 20. Ἐν ἑκαστῇ ἐκδοτικῇ ἐκδόσει καὶ τὸ σύγγραμμα τοῦτο διὰ τὴν ἐπιτυχὴν μεταφράσιν καὶ τὴν περιβάλλουσαν αὐτὸ σπανίαν φιλοκαλίαν. Ἡ ἀνάγνωσις τοῦ γνωστοῦ παρ' ἡμῖν δράματος Μανθὲθ κατέθελεν ἡμᾶς.

Τὴν προσεχῇ Κυριακὴν (23 Μαρτίου) ἐν τῷ Ι. Ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐπιτελῶ ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν μακαρίτων

ΙΩΑΝΝΟΥ ΒΟΥΛΟΥΡΗ καὶ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ καὶ ΠΑΓΩΝΑΣ ΦΑΜΕΛΙΑΡΗ.

Παρακαλῶ δὲ τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ὅπως εὐαρεστούμενοι συνενώσωσι τὰς πρὸς τὸν Ὑψίστον ὑπὲρ αὐτῶν εὐχὰς των.

Ὁ Ἀνεψιὸς καὶ Γαμβρὸς
Γ. Α. ΚΑΛΑΠΟΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ ὑποφαινόμενος Γεώργιος Σπαδάρος, ὁδοντο-ιατρός γνωστοποιῶ τῷ Σ. κοινῷ, ὅτι ἀποκατασταθεὶς πρὸ καιροῦ ἐνταῦθα καὶ ἐξασκῶν τὸ ἐπάγγελμα μου, δύναμαι νὰ κατασκευάσω λίαν ἐπιτυχῶς καὶ ἐπιτηδεῖως νέους ὁδοντάς, ὁλοκλήρους αἰγόνους, νὰ θεραπεύσω τοὺς σκληροὺς πόνους τῶν ὁδόντων, νὰ σφραγίσω καὶ καθαρίσω, καθὼς καὶ νὰ ἐκβάλω αὐτοὺς.

Πάντα τὰ ἀνωτέρω ὑπόσχομαι ὁ ὑποφαινόμενος νὰ ἐκπληρώσω ἀκριβῶς καὶ τελείως καὶ εἰς τιμὰς μετριωτάτας.

Ὅθεν οἱ ἔχοντες ἀνάγκην δύνανται νὰ με προσκαλέσωσιν εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν ἢ νὰ προσέλθωσιν εἰς τὴν οἰκίαν μου, κειμένην ἀπέναντι τῆς οἰκίας τοῦ κ. Α. Νιωτή.

Ἐρμούπολις τῇ 19 Μαρτίου 1875.

Γ. ΣΠΑΔΑΡΟΣ.

Ἐφθασεν ἐνταῦθα καὶ θέλει διαμείνει ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ὁ κύριος Ἰούλιος Στάγγελ δεχόμενος παραγγελίας δι' ἐπιπλα τῆς ταπετσαρίας ἐκ τῶν πρωτίστων καταστημάτων τῆς Εὐρώπης. Οἱ βουλόμενοι νὰ προμηθευθῶσι τοιαῦτα ἀποταναθῆτωσαν πρὸς αὐτὸν διαμένοντα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Ὁλὼν τῶν Ἐθνῶν» ὅπου δύναται νὰ ἰδῶσι τὰ σχέδια τῶν ἐπιπλῶν τοῦ τελευταίου συρμοῦ, καθὼς καὶ δείγματα διαφόρων ὑφασμάτων διὰ καναπέδες πολυθρόνας κλπ.

ΜΗΧΑΝΑΙ.

Μηχαναὶ ραπτικῆς δι' οἰκογενείας, ράπτρας, ὑποδηματοποιούς καὶ δι' ὅποιανδήποτε ἐργασίαν πωλοῦνται εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ κ. Νικ. Καρ. τσπ.

Ὁ κ. Ἀναστάσιος Λαμπρινὸς συνεταιρισθεὶς μετὰ δύο ἐν Παρίσιος ἐργοστασίων ἐφωδίασε τὸ ἐμπορικὸν κατάστημά του διὰ διαφόρων εἰδῶν, ἥτοι καπέλλων παντοειδῶν ἀρίστης ποιότητος, ἐπιμανικίων, λαιμοδαϊτῶν, περιλαιμίων (Κολλάρων) καὶ χειροκτίων, ἅτινα πωλεῖ εἰς μετριωτάτας τιμὰς.

Οἱ γνωστοὶ εἰς τὸ κοινὸν τῆς πόλεως μας Ἀδαμαντοπῶλαι Φρανσουῆς Πεϋρέτ καὶ Υἱοί, ἐκομίσαντο ἐσχάτως ἐκ Βελγίου ὕλους (τζάμια) τῶν παραθύρων. Οἱ προσερχόμενοι ὅπως ἀγοράσωσιν τοιοῦτους ἔστωσαν βέβαιοι ὅτι θέλουν μείνῃ λίαν εὐχαριστημένοι ἐκ τε τῆς καλῆς ποιότητος καὶ τῆς μετριωτάτης τιμῆς.

Εἰς τὸ Ζαχαροπλαστεῖον τοῦ κ. Γεωργίου Παναγάκου, πωλοῦνται σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ χουρμάδες βρετάνικα εἰς λίαν συγκαταβατικὴν τιμὴν. Οἱ βουλόμενοι προσελθέτωσαν καὶ θέλουσι μείνῃ λίαν εὐχαριστημένοι.

Εἰς τὸ ἀπέναντι τοῦ φαρμακείου τοῦ κ. Ἀντ. Καρβῶνῃ κείμενον Ζαχαροπλαστεῖον τοῦ κ. Σωτηρίου Ι. Βασιλείου, ὑπάρχουσι σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ κομφοτά βοσολάτα τῶν Παρισίων, ἅτινα πωλοῦνται εἰς λίαν συγκαταβατικὴν τιμὴν.

Ὁ κ. Ἰωάννης Τριανταφυλλάκος ἐσύστησεν εἰς τὸ παραθαλάσιον ἴδιον κατάστημα κηροπωλείου καὶ καπνοπωλείου, ἐν ᾧ εὐρίσκουσιν οἱ προσερχόμενοι καὶ λαμπάδας καλὰς καὶ καπνοὺς διαφόρων ποιότητων εἰς τιμὰς μετριωτάτας. Οἱ ἔχοντες χρῆαν τῶν εἰδῶν τούτων δύναται νὰ προσέρχωνται εἰς αὐτὸν καὶ θὰ μένωσι λίαν εὐχαριστημένοι.

Ὁ συντάκτης καὶ ἐπιθεωρ.

Γ. ΚΥΤΡΙΛΑΚΗΣ.